C 6. Obstat 1. Textus qui pro conclusione 1 superiori ex Gelasio saepe allatus est, peccata non amplius redire in ulteriore pugnat cum contraria conclusione

2. ex illo Matthaei 18. clare constat, quod redierint peccata in illo servo immisericorde, cui Dominus omne debitum dimisit. Respondeo. Ista loca S. Scripturae possunt explicari de hoc, quod redeant peccata secundum quid, eo quod ista ingratitudo sit circumstantia multum aggravans peccatum in conservo. Et de 1 loco per se constat, quod tantum loquatur de eo, quod peccata non redeant simpliciter, redeant tamen secundum quid, quo etiam spectat illud Augustini, dicit, quod peccata remissa redeant per haeresis obstinationem, per dicunt redire peccata antiqua secundum quid, non vero simpliciter, & sic de aliis Scripturae textibus res debet explicari.

Obstat 2. Merita mortificata per peccata reviviscunt per poenitentiam, ergo etiam redeunt peccata quae remissa sunt. Si redeat aliquod peccatum, quod sit dispar & quidem 1 quod homo possit plene destruere peccatum, quod per ipsum factum est, & hoc per ipsum non potest plene destruere, quod per gratiam plene non est factum est merita, sed hoc conceditur sub conditione retractione manent hospita

2 Deus utique pronior est ad miserendum quam puniendum, & insuper commune fert axioma, favores esse ampliandos, odiosa autem esse restringenda odiosum quod foret si rediret peccatum. Quod restringatur: econtra autem est favor quod redeant merita: quod amplietur.

C 8. Obstat 3. Si post peccata dimissa succedit peccatum, succedit etiam privatio: sed in privatione consistebant peccata praeterita: quo redeunt ipsae privationes. Respondeo, quod privatio subsequens sit quidem privatio etiam prioris remissorum quantum ad gradum genericum, non autem quantum ad gradum specificum & numericum.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/salVIII59_2/0546

gefördert durch
Baden-Württemberg